

[Anne Grete Holmsgård]

immervæk ikke blevet ophævet i og med, at der er blevet nedsat et udvalg, der skal se på, om monopolloven skal moderniseres.

Jeg synes også, man tager lige lovlig meget forskud på, hvad resultaterne af dette udvalgs arbejde egentlig vil blive. Jeg går stadig væk ud fra, at man ikke skal svække den fri konkurrence. Det er da muligt, at hr. Bjørn Elmquist, CDs ordfører og den konservative ordfører forventer sig noget andet af dette udvalg, men det er lige lovlig tidligt at begynde at udtale sig om det. Så længe vi har monopolloven, må man i det mindste gøre, hvad der er muligt, for at de bestemmelser om den frie konkurrence og indgreb over for konkurrencebegrænsninger, der tydeligt og klart er omtalt i loven, i det mindste bliver overholdt i den virkelige verden, og det ligger der faktisk en mulighed for at gøre på dette område. Bevares, det løser ikke problemerne på alle mulige områder, det er et begrænset forslag, men det løser i det mindste nogle af problemerne inden for det område, der handler om benzinforhandlerkontrakter.

Det er korrekt nok, som hr. Leif Hermann har sagt heroppefra, at der ligger en binding på forhandlerne i kraft af kontokortene, som er udstedt af de enkelte leverandører, men som alligevel binder forhandlerne, og det problem kan man selvfølgelig ikke løse gennem denne lovgivning. Det kunne man i princippet have løst, hvis man oprindeligt havde været villig til, da man skulle lovgive om købekort, at sige, at når vi nu alligevel får stadsset ind på markedet, er det rimeligt, at man kun har ét købekort, som er landsdækkende, og som f.eks. ligger under P & T, for så havde der faktisk ikke været disse muligheder for at binde folk gennem forskellige købekort. Men så langt kunne vi jo ikke komme dengang.

Så har jeg et enkelt spørgsmål til fru Dagmar Mørk Jensen. Jeg forstod ikke rigtig, hvorfor den radikale ordfører sagde, at det måske ikke var rimeligt, at forhandlerne skulle kunne overtage anlæggene til den nedskrevne værdi. Hvad er det, der er urimeligt i, at det sker til den nedskrevne værdi, den værdi, der er accepteret af skattemyndighederne, efter at man har afskrevet på anlægget? Hvad er det, der er urimeligt i, at den enkelte forhandler skal have retten til – ikke pligten, men retten til – at overtage anlægget, hvis man i øvrigt ophæver kontrakten? Det

vil jeg gerne have et svar på, for det er jo ikke helt ligegyldigt, hvad de radikale mener i denne sag. Den optimisme, jeg følte, da jeg hørte første halvdel af CDs indlæg, faldt unægtelig, da det kom til konklusionen.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Der er ingen tvivl om, at der er nogle benzinforhandlere, der er i klemme, og at der er nogle, der er tilfredse med ordningen, som den er. Selv om udvalget skal nå frem til en konklusion og man arbejder på mange andre fronter, er der ikke noget, der hindrer os i i retsudvalget at se på problemerne. Vi kan ikke tilslutte os lovforslaget, som det ligger her, men vil alligevel godt være med til at få nogle oplysninger frem og se, hvor mange der egentlig er i klemme, og hvordan de er i klemme.

Vi mener ikke, vi kan ændre bestående kontrakter. Man må jo tro på, at de mennesker, der har underskrevet kontrakterne, har vidst, hvad de gjorde. Hvis der er nogle ting, der ikke er klare eller fortolkes anderledes, kan der være grund til at tage det op. Men man skal passe lidt på, hvis en kontrakt er forkert udformet og man har skrevet under, at sige, at man ikke vidste, hvad man gjorde. Vi har tidligere i folketinget drøftet f.eks. dørsalg, at de stakkels husmødre ikke vidste, hvad de gjorde, da de skrev under. Selvfølgelig gjorde de det, men man kan blive narret til et eller andet ved, at man har fået en forkert fortolkning eller måske ikke har læst det, der stod allernederst med bittesmå bogstaver. Der er grund til at se på det.

Vi mener ikke, at man skal mistænkeliggøre de store olieselskaber eller sige, at der er nogle kværlanter, nogle utilfredse. Forhåbentlig er der reel vilje til at opnå så gode vilkår som muligt for forbrugerne. Vi er alle sammen interesseret i, at vi kan få benzin, hvor vi har brug for den, også når vi kører på de vestjyske veje, hvor der er store afstande. Vi kan ikke lide at skulle køre alt for langt for at få det. Vi er også interesseret i at få benzin til en rimelig pris, det må være en fælles interesse for alle, og vi er også interesseret i reelle konkurrencebetingelser.

Derfor er kristeligt folkeparti meget åben over for den drøftelse, vi skal have i retsudvalget, og håber, vi kan få nogle svar, der